

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

27 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Gordilă Nicolae

Cobăneanu Ala

Mardari Dumitru

Craiu Nicolae

Pitic Mariana

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare, declarate de către inculpat și avocatul acestuia, Dragomir Aliona, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Ghirișan Veaceslav Xxxxxx, născut la xxxxxxxxxxxx, originar din r-nul Xxxxxxxx, s. Xxxxxxxx și domiciliat în mun. Xxxxxxxx, str. Xxxxxxxxxxxxxx ap. xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 27.07.2011-23.07.2012

2. instanța de apel: 07.09.2012-13.10.2015
15.07.2016-22.02.2017

3. instanța de recurs: 01.02.2016-07.06.2016
15.05.2017-27.06.2017

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 23 iulie 2012, Ghirișan Veaceslav Xxxxxx a fost:

- achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;

- condamnat în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, la 3 ani închisoare cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 10.000 lei.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea executării pedepsei stabilite pe termen de probă de 1 an.

2. Petru a pronunța sentința instanța de fond a constatat, că Ghirișan V. la 12 februarie 2009, în timpul când se afla în oficiul SRL „Auto Expert” amplasat lângă hotelul „Turist” în mun. Chișinău, urmărind scopul de a obține un profit, susținând că

are influență asupra unor funcționari din cadrul Primăriei mun. Chișinău, de a-i face să îndeplinească acțiuni ce intră în obligațiile lor de serviciu, și anume în semnarea documentelor necesare, și favorizarea emiterii de către Consiliul municipal Chișinău a deciziei privind privatizarea de către Urechi Sergiu a unor terenuri amplasate pe str. Odessa, Melestiu, Vorniceni și pe str. Fântînilor din mun. Chișinău, a estorcat și primit de la ultimul, bani în sumă totală de 4.600 euro, echivalentul a 74.888 lei.

Tot Ghirișan V., urmărind scopul de profit, susținând că are influență asupra unor funcționari din cadrul Primăriei mun. Chișinău, prin a-i face să îndeplinească acțiuni ce intră în obligațiile lor de serviciu, și anume în semnarea documentelor necesare, și favorizarea emiterii de către Consiliul municipal Chișinău a deciziei privind privatizarea de către Urechi Sergiu a terenului aferent imobilului din str. Z. Arbore nr. 10 din mun. Chișinău, la 03 septembrie 2008, în timp ce se afla lângă hotelul „Turist” din mun. Chișinău a estorcat și primit de la Urechi S., bani în sumă totală de 4.000 euro, echivalentul a 55.655,52 lei, după care fără a realiza obiectivele asumate, s-a ascuns, cauzând părții vătămate pagubă materială în proporții mari.

În perioada martie 2008 - 15 mai 2008, Ghirișan V. continuându-și acțiunile sale criminale având scopul de profit, intenționat, susținând că are influență asupra unor funcționari din cadrul Ministerului Transportului al Republicii Moldova, în scopul de a-i determina să îndeplinească acțiuni ce intră în obligațiile lor de serviciu, și anume în semnarea documentelor necesare pe numele SRL „Timitrans” pentru deschiderea unei rute de transportare a pasagerilor, în timp ce se afla pe str. Kiev din mun. Chișinău, a estorcat și primit de la Mitroșeru V., bani în sumă totală de 2.000 euro, echivalentul a 31.920 lei, după care cu banii însușiți s-a ascuns, fără a realiza obiectivele asumate.

Tot Ghirișan V., continuându-și acțiunile sale criminale, în perioada 27 iunie 2009 - 09 martie 2010, având scopul de profit, susținând că are influență asupra unor funcționari din cadrul Primăriei mun. Chișinău, prin a-i face să îndeplinească acțiuni ce intră în obligațiile lor de serviciu, și anume în semnarea, și eliberarea autorizației privind amplasarea, și funcționarea unor gherete pe str. Tighina din mun. Chișinău, în timpul când se afla lângă Primăria mun. Chișinău, a estorcat și primit de la Gorin R., bani în sumă totală de 6.800 euro, echivalentul a 109.381,02 lei, după care cu banii însușiți s-a ascuns.

Tot el, la 03 decembrie 2009, aflându-se lângă „Casa Presei”, din str. Pușkin din mun. Chișinău, susținând că are influență asupra unor funcționari din cadrul Primăriei mun. Chișinău, prin a-i face să îndeplinească acțiuni ce intră în obligațiile lor de serviciu, și anume în acordarea în arendă SRL „Invatol-Grup” a unui teren situat în mun. Chișinău, str. Uzinelor nr. 7, a estorcat și primit de la Melinic V. bani în sumă de

4.000 euro, echivalentul a 67.098,40 lei, după care cu banii însușiți s-a ascuns, fără a realiza obiectivele asumate.

Tot el, la 14 ianuarie 2010, în timp ce se afla lângă Primăria mun. Chișinău, urmărind același scop, susținând că are influență asupra unor funcționari din cadrul Primăriei mun. Chișinău, prin a-i face să îndeplinească acțiuni ce intră în obligațiile lor de serviciu, și anume în semnarea, și eliberarea autorizației pe numele ÎI „Bodrug Anatolie” la amplasarea și funcționarea a unor gherete pe str. Tighina din mun. Chișinău, a estorcat și primit de la Bodrug A., bani în sumă totală de 4.000 Euro, echivalentul a 71.497,60 lei, după care cu banii însușiți s-a ascuns fără a realiza obiectivele asumate.

Tot el, continuându-și acțiunile sale criminale, având scopul de profit, intenționat, susținând că are influență asupra unor funcționari din cadrul Primăriei mun. Chișinău, prin a-i face să îndeplinească acțiuni ce intră în obligațiile lor de serviciu, și anume în perfectarea, semnarea și eliberarea pe numele SRL „Joc-total” a unei autorizații privind amplasarea pe teritoriul mun. Chișinău a trei localuri cu jocuri de noroc, la 24 mai 2010, în timp ce se afla lângă Primăria mun. Chișinău, a estorcat și primit de la Sprîncean S. bani în sumă totală de 4.000 Euro, echivalentul a 63.958 lei.

În continuare, la 10 decembrie 2010, în jurul orei 11:30, Ghirișan V., susținând că are influență asupra unor funcționari din cadrul Preturii sect. Ciocana, mun. Chișinău, prin a-i face să îndeplinească acțiuni ce intră în obligațiile lor de serviciu, și anume în perfectarea, semnarea și eliberarea pe numele SRL „Paladi Gudvin”, autorizație de amplasare a gheretelor pentru comercializarea mărfurilor industriale pe str. I. Vieru și str. P. Zadnipru din mun. Chișinău, aflându-se, în incinta Preturii sect. Ciocana, din mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrîn 4/3, a primit de la Moscaliov D. suma de 500 euro, echivalentul a 9782 lei, unde a fost reținut în flagrant de către colaboratorii de poliție.

Astfel, Ghirișan V., în perioada martie 2008 - 10 decembrie 2010 a primit în total suma de 484.180.54 lei, ce constituie proporții deosebit de mari.

De către organul de urmărire penală, Ghirișan V. a fost învinuit de faptul, că la 23 mai 2008 aflându-se în mun. Chișinău, în apropierea blocului locativ din str. A. Russo nr. 9/1, a primit în locațiune de la Moscaliov D. pe o perioadă de 3 luni autocamionul de model „Mercedes-Sprinter” cu n/î XXXXXXX, în valoare de 12.500 euro, echivalentul a 195.140 lei.

Ulterior, după semnarea contractului de locațiune, Ghirișan V. ilegal a transmis autocamionul sus menționat lui Mitroșeru V., în scopul stingerii datoriei de 4.500 Euro, prin ce a cauzat lui Moscaliov D. o pagubă materială în proporții deosebit de mari.

Tot, el continuându-și acțiunile criminale, intenționat cu scopul de a obține un profit la finele lunii mai 2008 în timpul când se afla în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor, abuzând de încredere l-a înșelat pe Botnari P., precum că este proprietarul autocamionului de model „Mercedes-Sprinter” cu n/î XXXXXXX și că dorește să-l transmită în locațiune SA „BTA 35”, pentru a fi utilizat în activitatea de transportare a călătorilor, unde sub pretextul că are nevoie de bani pentru înregistrarea acestui camion pentru a fi posibilă perfectarea actelor privind transmiterea în folosință, a primit și a însușit ilicit de la Botnari P. suma de 500 euro, echivalentul a 7.976,50 lei.

Acțiunile lui Ghirișan V. au fost calificate de către instanța de judecată în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, *traficul de influență, adică pretinderea, acceptarea sau primirea, personal de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, cu primirea de bunuri sau avantaje în proporții deosebit de mari.*

De asemenea de către organul de urmărire penală, acțiunile lui Ghirișan V., au fost încadrate și în baza art. 190 alin. (5) Cod penal - escrocheria, adică, dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit mari.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror în partea achitării inculpatului pe capătul de învinuire în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, invocând că acuzarea a prezentat suficiente probe care confirmă vinovăția inculpatului la comiterea escrocheriei, probe care nu au fost apreciate la justa valoare. Totodată, apelantul și-a exprimat dezacordul cu concluzia primei instanțe privind stabilirea pedepsei în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, menționând că pedeapsa numită este prea blândă și nu va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2015, apelul procurorului a fost admis, casată sentința în partea achitării lui Ghirișan V. în baza art. 190 alin. (5) Cod penal și în partea numirii pedepsei în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Ghirișan V. a fost condamnat:

- în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 8 ani 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de administrarea bunurilor materiale pe un termen de 3 ani;

- în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal (red. 23.12.2013), la 4 ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i-a fost stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 9 ani, cu executare în penitenciar de tip închis cu

privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de administrarea bunurilor materiale pe un termen de 3 ani.

Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

5. Instanța de apel în decizia adoptată a constatat fapta și circumstanțele comiterii infracțiunii de escrocherie, invocate în rechizitoriu, concluzionând totodată că prima instanță la pronunțarea sentinței, eronat a apreciat probele, fără a ține cont de cerințele art. 101 Cod de procedură penală și ca urmare greșit a ajuns la concluzia privind achitarea inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a conchis că, deși inculpatul nu și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunilor imputate, vinovăția acestuia este dovedită pe deplin prin: declarațiile părților vătămate Moscaliov D., Mitroșeru V., Botnari P., Urechi S., Gorin R., Melnic V., Bodrug A., Sprîncean S., și ale martorilor Pilipenco A., Usatîi Ig., Maevschii O., Bostan G., Gîrbu L., Cojocar A., precum și prin actele cauzei.

Referitor la chestiunea privind stabilirea pedepsei în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, instanța de apel a relevat, că în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1) Cod penal, în privința inculpatului urmează a fi aplicată pedeapsa prevăzută de sancțiunea normei date, în redacția legii nr. 326 din 23 decembrie 2013.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpatul a contestat-o cu recurs ordinar, care, invocând temeiurile prevăzute la pct. 8), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat, casarea acesteia și menținerea sentinței.

În argumentarea recursului a invocat:

- în instanța de apel cauza a fost examinată în componența a mai multor complete de judecată, astfel că un complet a audiat inculpatul și părțile vătămate, iar ultimul complet ce a pronunțat decizia nu a reluat examinarea cauzei fiind încălcate prevederile art. 30, 31 Cod de procedură penală;

- în speță a fost încălcat art. 6 CEDO, care prevede dreptul persoanei la un proces echitabil;

- probele au fost eronat apreciate și doar formal s-a indicat respectarea legii procesual penale;

- la stabilirea pedepsei nu s-a luat în considerație, că inculpatul are la întreținere 2 copii minori și nu a fost analizată personalitatea acestuia;

- pe parcursul unei perioade îndelungate și anume 1 an și 5 luni s-a aflat în detenție, fiind astfel încălcat art. 11 al CEDO și art. 21 din Constituție, precum și art. 14.2 al Pactului Internațional asupra Drepturilor civile și politice, care stipulează, că până la adoptarea unei hotărâri de condamnare și rămânerea definitivă a acesteia

inculpatul are statut de persoană nevinovată și dispune de toate drepturile constituționale.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 07 iunie 2016 a fost admis recursul ordinar declarat de inculpatul Ghirișan V., casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2015, și dispusă rejudecarea cauzei în ordine de apel în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a constatat, că completul care a pronunțat decizia, nu a fost constituit legal, iar la materialele cauzei lipsește încheiere motivată a președintelui Curții de Apel în acest sens. Astfel spus, rezultă că prevederile referitor la schimbarea completului de judecată au fost încălcate de către instanța de apel, iar potrivit art. 251 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale referitoare la compunerea instanței atrage nulitatea actului procedural. Nulitatea respectivă nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu.

Instanța de recurs a mai menționat, că în contextul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și, în special, a hotărârii din 09.10.2008 în cauza lui *Moiseev vs Federația Rusă*, s-a susținut că schimbarea completului de judecată din motive ce nu pot fi stabilite și care nu au fost prevăzute de careva garanții procesuale, se consideră ca o încălcare a art.6 CEDO – dreptului la un proces echitabil.

În asemenea circumstanțe instanța de recurs a concluzionat, că este în imposibilitate de a realiza controlul judiciar al fondului hotărârii, deoarece situația de drept enunțată în speță, când se percepe nulitatea absolută a actului procedural (hotărârea instanței), se impune concluzia că lipsește judecata, astfel recursul declarat se va admite și se va dispune rejudecarea cauzei în instanța de apel.

În conformitate cu art. 435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, a casat total hotărârea atacată și a dispus rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale menționate, au fost comise de către instanța de apel, acestea au constituit erori de drept, prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, ce nu pot fi corectate de către instanța de recurs, și s-a impus soluția admiterii recursului ordinar declarat, casată total decizia contestată, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

Totodată, la rejudecarea cauzei, instanța de apel trebuie să țină cont de prevederile art. 6 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului și de jurisprudența CEDO privind aplicarea acestui articol, de motivele expuse în prezenta

hotărâre, urmând să respecte prevederile art. 414, 419 Cod de procedură penală, și să adopte o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința în partea în care inculpatul a fost achitat de învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și în partea stabilirii pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ghirișan Veaceslav XXXXXX a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 190 alin. (5) Cod penal, la 8 ani și 6 luni închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de administrarea bunurilor materiale pe termen de 3 ani;

- art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, la 4 ani închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de administrarea bunurilor materiale pe termen de 3 ani.

Potrivit art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 30 decembrie 2013, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă 14 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de administrarea bunurilor materiale pe termen de 3 ani.

În rest sentința a fost menținută.

10. Instanța de apel în motivarea soluției adoptate, apreciind probele administrate, a constatat, că prima instanță eronat a conchis asupra achitării inculpatului conform prevederilor art. 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat fapta. Astfel, instanța de apel a constatat, că în acțiunile lui Ghirișan V. se întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, circumstanțe ce nu au fost constatate de către prima instanță, contrar prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a constatat, că la 23 mai 2008 aflându-se în mun. Chișinău, în apropierea blocului locativ din str. A. Russo nr. 9/1, a primit în locațiune de la Moscaliov D. pe o perioadă de 3 luni autocamionul de model „Mercedes-Sprinter” cu n/î XXXXXXXX în valoare de 12.500 euro, echivalentul a 195.140 lei. Ulterior, după semnarea contractului de locațiune, Ghirișan V. ilegal a transmis autocamionul sus menționat lui Mitroșeru V. în scopul stingerii datoriei de 4.500 euro, prin ce a cauzat lui Moscaliov D. o pagubă materială în proporții deosebit de mari.

Tot, el continuându-și acțiunile criminale, intenționat cu scopul de a obține un profit la finele lunii mai 2008 în timpul când se afla în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor, abuzând de încredere l-a înșelat pe Botnari P., precum că este proprietarul autocamionului de model „Mercedes-Sprinter” cu n/î XXXXXXX și că dorește să-l transmită în locațiune SA „BTA 35”, pentru a fi utilizat în activitatea de transportare a călătorilor, unde sub pretextul că are nevoie de bani pentru înregistrarea acestui camion pentru a fi posibilă perfectarea actelor privind transmiterea în folosință, a primit și a însușit ilicit de la Botnari P. suma de 500 Euro, echivalentul a 7.976,50 lei, bani pe care i-a folosit în scopuri personale, cauzându-i astfel părții vătămate Botnari P. prejudiciu material în proporții considerabile.

În asemenea condiții, instanța de apel a reținut, că vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal a fost demonstrată prin declarațiile părții vătămate, Moscaliov D. (*audiat in cadrul urmăririi penale, declarații susținute în cadrul cercetării judecătorești*); procesul verbal privind înzestrarea cu tehnică specială din 10 decembrie 2010 (f.d. 35 v. 1); procesul-verbal de ridicare din 15 ianuarie 2011 (f.d. 126 v. 1); procesul-verbal de ridicare din 21 februarie 2011 (f.d. 161 v. 1).

În contextul cercetării probelor enunțate supra, instanța de apel a considerat, că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal a fost pe deplin confirmată prin probe ce coroborează între ele în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

La individualizarea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Totodată, instanța de apel a considerat, că prima instanță corect a conchis asupra vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal. Mai mult, instanța de apel a relevat și faptul, că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei în privința inculpatului, în conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, prima instanță urma să țină cont de gradul prejudiciabil al faptelor, de motivul acestora, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de gravitatea infracțiunii săvârșite.

Astfel, reieșind din materialele cauzei penale, instanța de apel, a stabilit, că inculpatul anterior a fost judecat, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite. Prin urmare, având în vedere circumstanțele cauzei, ținând cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal,

reieșind din caracterul infracțiunii, de limitele pedepsei prevăzute, de atitudinea inculpatului față de cele săvârșite, dat fiind că pedeapsa stabilită de prima instanță este prea blândă, iar suspendarea executării pedepsei cu închisoarea este neîntemeiată. În asemenea circumstanțe instanța de apel a conchis, că în privința inculpatului urmează a fi stabilită o pedeapsă cu închisoarea pe termen de 4 ani aceasta fiind întemeiată, echitabilă și rațională, fiind una ce implică o suferință pe măsură a-și atinge scopul de constrângere, reeducare și exemplaritate.

11. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către inculpat și avocatul acestuia, Dragomir A., prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, iar pentru infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate.

În motivarea recursurilor au invocat:

- în ședințele de judecată nu au fost prezentate probe ce ar demonstra faptul că inculpatul a transmis bunul mobil în contul stingerii datoriei în sumă de 4.500 euro;

- nu a fost prezentată nici o probă, care să demonstreze că inculpatul ar fi întreprins măsuri spre înregistrarea bunului mobil pe numele său, acuzația fiind întemeiată doar pe presupuneri;

- nu a fost stabilită intenția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală.

12. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Dragomir A., solicitând de a-l respinge, deoarece recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, astfel motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Mai mult, criticile formulate de acesta nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegală sau reaprecierea probelor în modul propus de către autor nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

13. Judecând recursurile în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursurile ordinare declarate urmează a fi admise parțial în partea condamnării inculpatului privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și aplicării prevederilor art. 84, 85 Cod penal, în rest urmează a fi respinse ca inadmisibile, din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs. Luând în considerație faptul că instanța de apel a rejudecat cauza penală în partea ce ține de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și a menținut concluziile primei instanțe privind săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, Colegiul întru expunerea concluziilor sale va purcede la verificarea deciziei în cumul cu sentința adoptată pe caz.

Reieșind din conținutul recursurilor, recurenții invocă ca temei de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă din textul recursului se atestă, că autorii critică hotărârea instanței de apel, nefiind de acord cu individualizarea pedepsei stabilite și respectiv recunoașterea inculpatului vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Astfel, ținând cont de argumentele invocate, Colegiul penal consideră, că recurenții, de fapt, semnaleză temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 6), 8) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru repararea erorilor de drept comise de instanțele de fond și apel în cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

La acest capitol, Colegiul menționează că hotărârile pronunțate de către instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Așadar, instanța de recurs atestă faptul că, conform rechizitoriului și sentinței inculpatul a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere săvârșită în proporții deosebit de mari*, precum și în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, *traficul de influență, adică pretinderea, acceptarea sau primirea, personal de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, cu primirea de bunuri sau avantaje în proporții deosebit de mari*, instanța de apel a emis hotărâre de condamnare în privința acestuia.

Cât privește criticile invocate de către autorii recursurilor referitor la individualizarea pedepsei ce ține de infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, instanța de recurs se va expune separat. În asemenea condiții instanța de recurs va purcede la examinarea temeiurilor invocate de către recurenți referitoare la capătul de infracțiune prevăzut de **art. 190 alin. (5) Cod penal**.

Analizând conținutul deciziei recurate în raport cu învinuirea adusă inculpatului, Colegiul lărgit consideră, că instanța de apel nu a verificat minuțios toate probele în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, fiind reținută la baza deciziei adoptate probe ce nu coroborează între ele, fără a fi supuse analizei minuțioase în coroborare cu celelalte probe existente și administrate pe învinuirea adusă acestora.

Mai mult, instanța de recurs ține să menționeze, că instanța de apel urma să aprecieze totalitatea de probe prezentate de către părți, stabilind cu certitudine scopul

transmiterii bunului mobil, ținând cont și de prevederile art. 101 Cod de procedură penală, adică fiecare probă trebuie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Colegiul penal reține, că la stabilirea adevărului instanțele de judecată urmează să aprecieze fiecare probă în conformitate cu legislația în vigoare, **să argumenteze suficient cauza respingerii sau admiterii acestei, făcând o analiză multiaspectuală tuturor circumstanțelor elucidând adevărul, dar conducându-se cu strictețe de prezentul Cod.**

În acest context, Colegiul menționând prevederile art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, și invocând doctrina juridică națională, remarcă faptul, că verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor strânse, coroborarea lor cu alte probe, **verificarea sursei de proveniență a probelor**. Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal. Sunt supuse verificării atât datele de fapt, **cât și mijloacele de probă din care au fost obținute**. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Analiza probelor după intima convingere trebuie să se bazeze pe prevederile legale. Convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele complet și obiectiv.

Termenul „convingere intimă” exprimă atitudinea imparțială, independentă, fără prejudecăți față de o probă sau alta. Judecătorul este independent la aprecierea probelor, nefiind legat de opiniile altor persoane sau instanțe. **La aprecierea probelor nu pot fi date anumite indicații referitor la valoarea probantă a unei sau altei probe**. Aceasta determină una din regulile esențiale ale aprecierii probelor - nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită.

Totodată, instanța de recurs notează, că la judecarea apelului, instanța de apel urma să cerceteze probele prezentate, pentru a stabili cu certitudine scopul transmiterii bunului imobil (Mercedes-Benz "Sprinter" n/î XXXXXX), ce intenție a avut inițial inculpatul când a obținut dreptul de folosință de la partea vătămată Moscaliov D. asupra bunului imobil, de importanță majoră este și faptul, că în cazul rejudecării cauzei penale de către instanța de apel și adoptând o soluție de

condamnare, aceasta urma să audieze partea vătămată, Moscaliov D., în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel (procesul-verbal de audiere a părții vătămate Moscaliov D. și alte materiale precum că acesta a fost audiat lipsesc de la materialele dosarului) cât și alte probe prezentate de către părți, acestea, urmând să coroboreze între ele, dându-le o apreciere corespunzătoare.

Instanța de apel în acest aspect a conchis că: „*inculpatul prin abuz de încredere și înșelăciune a dobândit ilicit de la partea vătămată, Moscaliov D., automobilul de model "Mercedes-Benz Sprinter cu n/î XXXXXXXX cu valoarea de 195.140 lei, iar în pofida acestor circumstanțe, prima instanță nu a dat o apreciere critică declarațiilor lui Botnari P. și Mitroșeru V. date în ședința de judecată a primei instanțe, deoarece aceștia se cunoșteau de mai mult timp cu inculpatul, astfel declarațiile acestora date în cadrul examinării cauzei în primă instanță au fost depuse sub influența relațiilor amicale pe care le aveau cu inculpatul*". Prin urmare, instanța de apel a considerat, că probele enunțate supra și cele menționate la **pct. 10** demonstrează că în acțiunile inculpatului se întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Analizând conținutul deciziei recurate în raport cu învinuirea adusă inculpatului, în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, Colegiul penal consideră, că instanța de apel nu a verificat minuțios toate probele în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, fiind reținută la baza deciziei adoptate probe ce nu coroborează între ele, fără a fi supuse analizei minuțioase în coroborare cu celelalte probe existente și administrate pe învinuirea adusă inculpatului.

Mai mult, instanța de recurs ține să menționeze, că instanța de apel a pus la baza condamnării inculpatului, declarațiile părții vătămate Moscaliov D. date în cadrul urmăririi penale și a cercetării judecătorești în primă instanță, acestea fiind la baza unei sentințe de achitare pe fapta incriminată și prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal. Totodată, instanța de apel urma să delimiteze și să argumenteze diferența în prezenta cauză dintre relații civile și componența infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal. Colegiul penal reține, că la stabilirea adevărului instanțele de judecată urmează să aprecieze fiecare probă în conformitate cu legislația în vigoare, să argumenteze suficient cauza respingerii sau admitterii acestei, făcând o analiză multiaspectuală tuturor circumstanțelor elucidând adevărul, dar conducându-se cu strictețe de prezentul Cod.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că decizia instanței de apel urmează a fi casată cu trimiterea cauzei pentru rejudecarea apelului declarat în această parte, din motivul prezenței erorii de drept semnalate de recurenți și prevăzute de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, eroare care nu poate fi corectată de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece nu este abilitată cu atribuții de a

judeca cauza pe fond, substituind instanța ce a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel în prezenta cauză penală să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii; să le dea apreciere cuvenită în ansamblu, cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate; să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatului în baza art. 190 alin. (5) Cod penal și corectitudinea încadrării juridice a acțiunilor acestuia, respectiv în cazul în care vă fi stabilită vinovăția inculpatului instanța de apel urmează să efectueze o constatare a acțiunilor infracționale, stabilind clar și cert scopul și intenția acestuia, argumentându-și clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate și de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Mai mult, instanța de recurs ține să menționeze, că odată ce s-a ajuns la concluzia de casare a deciziei instanței de apel în partea ce ține de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal (*rămân în vigoare dispozițiile sentinței din 23 iulie 2012, prin care inculpatul a fost achitat*), iar în partea ce ține de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, dispozițiile deciziei au fost menținute fără modificări, iar în asemenea circumstanțe decizia urmează a fi casată și în partea ce ține de prevederile art. 84, 85 Cod penal, deoarece cauza penală urmează a fi rejudecată de către instanța de apel în cadrul căreia se va decide asupra vinovăției sau nevinovăției inculpatului privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, după care se va decide necesitatea aplicării prevederilor art. 84, 85 Cod penal.

Cu referire la temeiul pentru recurs semnalat de către autori - *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, specificat la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează, că recurentul critică hotărârea dată în partea pedepsei stabilite de instanța de apel și anume consideră că, lui Ghirișan V. urma să-i fie aplicată o pedeapsă în limitele legii penale, în conformitate cu prevederile art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, stabilindu-i acestuia pedeapsa cu amendă.

Colegiul consideră, că acest temei pentru recurs invocat de recurent nu este incident în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată,

acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform prevederilor Părții generale a Codului penal fapt menționat la **pct. 10** al prezentei decizii.

Astfel, conform principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în coraport cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de recurs reține, că inculpatul a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, iar cauza a fost examinată în procedura generală.

Totodată, Colegiul penal menționează, că sancțiunea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 4.000 la 6.000 sau cu închisoare de la 3 la 7 ani, iar conform art. 16 alin. (4) Cod penal, aceasta se clasifică ca infracțiune gravă.

Mai mult ca atât, Colegiul penal apreciază ca fiind juste concluziile instanței de apel referitoare la pedeapsa aplicată, aceasta menționând faptul, că prima instanță nu a ținut cont în deplină măsură de pericolul social al infracțiunii. Astfel, reieșind din materialele cauzei penale, instanța de apel, just a stabilit, că inculpatul anterior a fost judecat, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite. Prin urmare, având în vedere circumstanțele cauzei, ținând cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii, de limitele pedepsei prevăzute, de atitudinea inculpatului față de cele săvârșite, dat fiind că pedeapsa stabilită de prima instanță este prea blândă, iar suspendarea executării pedepsei cu închisoarea este neîntemeiată. În asemenea circumstanțe instanța de apel a conchis, că în privința inculpatului urmează a fi stabilită o pedeapsă cu închisoarea pe termen de 4 ani aceasta fiind întemeiată, echitabilă și rațională, fiind una ce implică o suferință pe măsură a-și atinge scopul de constrângere, reeducare și exemplaritate.

Totodată, instanța de recurs reține, că pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează, că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire

și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În consecință, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Instanța de recurs, în temeiul celor enunțate mai sus, consideră că instanța de apel a realizat o individualizare corectă a pedepsei, atât sub aspectul cuantumului, cât și al modalității de executare, în corespundere cu prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, fiind motivată și aplicată în limitele prevăzute de lege, hotărârea dată fiind legală și întemeiată.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate în partea ce ține de condamnarea inculpatului în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel (*în partea condamnării în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal*), instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă cu respectarea criteriilor de individualizare a pedepsei penale, impunându-se în consecință respingerea recursului ordinar declarat în această parte la caz, ca fiind inadmisibil.

14. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Se admit recursurile ordinare declarate de către inculpat și avocatul acestuia, Dragomir Aliona, se casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017, în partea condamnării privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și aplicării prevederilor art. 84, 85 Cod penal, în cauza penală privindu-l pe **Ghirișan Veaceslav XXXXX** și se dispune rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, recursurile ordinare, declarate de către inculpat și avocatul acestuia, Dragomir Aliona se resping ca inadmisibile cu menținerea celorlalte dispoziții ale hotărârii atacate.

Decizia nu se supune căilor de atac în partea rejudecării cauzei și este irevocabilă în partea respingerii recursului.

Decizia motivată pronunțată la data de 14 iulie 2017.

Președinte	Gordilă Nicolae
Judecător	Cobăneanu Ala
Judecător	Mardari Dumitru
Judecător	Craiu Nicolae
Judecător	Pitic Mariana